

جالالددین بههرام

بزرگمآکان و غلی

1

شىنجاڭ گېزەتلىك مەنئەت - فوتو سۈرەت تەشۋىياتى
شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئورگانى - تىل تەشۋىياتى

جالالددین بههرام

کلیماکان سوغلی

江苏工业学院图书馆
藏 书 章

سینجاڭ گۈزەل سەنئەت - فونۇس سۈرەت نەشرىياتى
سینجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋان - سىس نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

塔克拉玛干的儿子：维吾尔文/加拉力丁著. —
乌鲁木齐：新疆美术摄影出版社：新疆电子音像出版社，
2009.12

ISBN 978—7—5469—0603—4

I. ①塔… II. ①加… III. ①长篇小说—中国—当代
—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2010) 第 000024 号

书 名	塔克拉玛干的儿子 (1)
策 划	艾则孜·阿塔吾拉·萨尔特肯
作 者	加拉力丁·拜克拉木
责任编辑	艾尼瓦·库迪力克
特约编辑	哈斯亚提·依不拉音
责任校对	古丽巴哈尔·托合塔木
特约校对	克尤木·吐尔逊
出 版	新疆美术摄影出版社 新疆电子音像出版社
地 址	乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编	830000
发 行	新疆新华书店
印 刷	新疆新华印刷厂
开 本	880×1230mm 1/32
印 张	16.75
版 次	2009 年 12 月第 1 版
印 次	2009 年 12 月第 1 次印刷
印 数	1—10000
书 号	ISBN 978—7—5469—0603—4
定 价	95.00 元 (上,下)

(书中如有缺页,错页及倒装请与工厂联系)

مۇندەرىجە

بىرىنچى قىسىم قۇملۇقتىكى ئاتەش

3	 مۇقەددىمە
6	 بىرىنچى باب قۇملۇقتىكى ئۇزۇن يوللار
27	 ئىككىنچى باب ئاق كۆڭۈل بالا
68	 ئۈچىنچى باب قۇمتاملىقنىڭ ئۈمىدى
95	 تۆتىنچى باب پاتقاققا مىلەنگەن مارجان
129	 بەشىنچى باب يېتىم قىزنىڭ دەردى
161	 ئالتىنچى باب زەپ ئەپچىل پىلان
197	 يەتتىنچى باب ئەنسىزلىك ئىچىدىكى سۆيگۈ
223	 سەككىزىنچى باب سىرلىق خەۋەر
257	 توققۇزىنچى باب «خەتەرلىك ئادەم»
283	 ئونىنچى باب دەسلەپكى ئۇششۇك سوغۇقى
313	 ئون بىرىنچى باب ئېغىر ۋەزىپە
343	 ئون ئىككىنچى باب ئۈمىدلەر چېچەكلىگەندە
372	 ئون ئۈچىنچى باب ئەنسىز ئۆتكەن بىر كېچە
405	 ئون تۆتىنچى باب تەشۋىشلىك مۇھەببەت
437	 ئون بەشىنچى باب قۇملۇقتەك بىپايان كۆڭۈل
473	 ئون ئالتىنچى باب تۈندىكى سىرلىق ھۇۋۇقلار
502	 ئون يەتتىنچى باب لەيلىنىڭ كۈشەندىلىرى

بىرىنچى قىسىم

قۇملۇقتىكى ئاتەش

مۇقەددىمە

ئايىدىڭ كېچە. شايدەك تارالغان بۇلۇتلار ئارىسىغا گاه يوشۇرۇنۇپ، گاه جامالىنى نامايان قىلغان تولۇن ئاي بىپايان قۇملۇقنى گىرىمىسەن يورۇتۇپ سەيلانە ئۈزۈمەكتە ئىدى. نەچچە مىڭ يىللاردىن بېرى ئىزنا، شەكىللىرىنى ئۆزگەرتىپ تۇرسىمۇ لېكىن يوقالمىغان قۇم بارخانلىرى، قۇم دۆڭلۈكلىرى، قۇملۇق ئېدىرلىقلار كېچە جىملىقىدا ئېغىر تىنغاندەك قىلاتتى. قەدىمىي توغراق، قىزارغان يۇلغۇن، قاقشال بەقەملەر تۈن ئەركىسىنىڭ سىرلىق كۆكۈچ نۇرىدا ئاجايىپ - غارايىپ مەخلۇقلارغا ئوخشاپ قالغان ئىدى. تىنىمىسىز چۆل شامىلى قۇملارنى ئۇچۇرۇپ ئۇلاغ ئىزلىرى، تېزەك ۋە ھايۋان باش سۆڭەكلىرىنى ئاستا - ئاستا كۆمەتتى... ئاچاتتى... ئۇچۇراتتى... گاھىدا شالدىرلاپ تۇرغان ياۋا قومۇشلار ئارىسىدىن ئۈركۈپ قاچقان ياۋا توشقان ياكى چۆل كىرىپلىرى غىل - پالا ئۆتۈپ كېتەتتى... چاتقاللىشىپ كەتكەن يۇلغۇن تۈپلىرى ئارىسىدىن قانداقتۇر چۆل قۇشلىرىنىڭ ئۇيقۇلۇق چۇرۇقلىشىشى ئاڭلىنىپ قالاتتى... قىپقىزىل تىللىق كېلەر، قامچا قۇيرۇقلۇق كەسلەنچۈك، ياپىلاقباش پاتمىچۇقلار ۋە يەنە ئاللىقانداق قۇملۇق قارا قوڭغۇزلىرى ئۆز ئۆزلىرىدا تاتلىق ئۇيقۇغا كەتكەنىدى... يول بەلگىلىرى ئۈچۈن قۇم بارخانلىرى ئۈستىگە تىكلەنگەن ئېگىز خادا تايماقلار... تايماقلار ئۇچىغا ئېسىپ قويۇلغان قوتاز قۇيرۇقى، ئىچىگە سامان تىقىلغان ئۆچكە تېرىسى تۇلۇملىرى... ئاپتاپتا ئۆڭگەن ئۇزۇن - قىسقا لاتىلار شامالدا قارىسىلداپ كۆڭۈللەرگە ئەنسىزلىك

سالاتتى ... ئۇپۇق ئاسمان گۈمبىزىدە غايىب بولغان پايانسىز قۇملۇق ھەم سۈرلۈك قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن ھۇقۇيتقان، زەئىپ ئىڭرىغان، پىغانلىق يىغا ياكى ھۇۋقۇشلارنىڭ ھۇۋلىغان ئاۋازلىرى ئاڭلانغاندەك شەپىلەر كېلەتتى ... قىسقىسى بۇ دەشتى قۇملۇق كېچىدىكى تۈندە روشەن بولمىغان، مەۋھۇم ئاۋازلارغا ھەمراھ ئىدى ...

ئەجەب - ھە؟! مۇشۇنداق قورقۇنچلۇق كېچە، تەنلەر شۈركۈنگىدەك دەشتى قۇملۇقلار ئارا جېدەللەپ كېلىۋاتقان ئاق ئاتلىق ئادەم كىمدۇ؟ ئەزرائىلدىن قاچقان شورپىشانىمۇ بۇنداق ئەجەل پۇراپ تۇرغان قۇم دېڭىزىغا تەۋەككۈل قىلماس! ئۇ قۇملۇق مۇئەككىلى ياكى چۆل پالۋىنىمۇ - يا؟

ئاق ئاتلىق يىراقتىن ئېتىنى چاپتۇرۇپ كېلىپ ئېگىز قۇم تۆپىلىكىدە تىزگىنىنى سىيرىدى. ئاق ئات ئىككى پۇتىنى تىك كۆتۈرۈپ تىك بولۇپ، قاتتىق كىشىنىۋەتتى. ئاندىن قۇملارنى تىلغاپ بىر پىرقىرىدى - دە، خارتىلداپ توختىدى. ئاتلىقنىڭ بېشىدىكى توزۇپ تۇرغان رومىلىدىن سەرۋى - سېيما بويىدىن ئۇنىڭ قىز ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ قۇم بارخانلار ئارا غۇۋا كۆرۈنۈپ تۇرغان خادا تايماقتىكى قاپقارا قوتاز قۇيرۇقىغا نەزەر تاشلاپ: «يولدىن ئازماپتىمەن ...» دېگەندەك بېشىنى سۇسقىنا لىڭشىتتى - دە، قارا بۇلۇتلار توپلىنىۋاتقان چۆل ئاسمىنىغا تىكىلدى. ئاندىن ئېتىغا بىر قامچا ئۇرۇپ، شامال بارغانسېرى كۈچىيىۋاتقان چۆلگە كىرىپ كەتتى. ئۇ قۇم بارخانلىرى ئارا غايىب بولغان مۇشۇ قاراڭغۇ تۈندە، ئەتراپى بەك ھەيۋەت قۇم تاغلىرى بىلەن قورشالغان چوڭقۇر جىلغا تۈزلەڭلىكىدە 26 ياشلار چامىسىدىكى ئاق كۆڭلىكى ئۈستىدىن قارا پوتا باغلىغان بىر يىگىت چالغىدا غۇلاچ تاشلاپ پىچان ئورۇۋاتاتتى. بۇلۇتلار ئارىسىدىن ناگان - ناگاندا سۈزۈلۈپ چىققان ئاي يورۇقىدا ئۇنىڭ دۆۋە - دۆۋە پىچانلار ئوتتۇرىسىدا

چاللىق بەھرىم ئىسىملىرى

تۇرغان قاۋۇل، بەردەم سېماسى لەپىدە يورۇيتتى. يىگىت تۇرۇپلا چالغىسىنى تۇتقان ھالدا يىراق تامانلارغا تەلمۈرۈپ قارايتتى. ۋاھ! قىسمەت ئۇنىڭغا شۇ دەقىقىدە كەڭ قۇچاق ئاچتى بولغاي، ئۇ قۇملۇقلار ئارا چېپىپ كېلىۋاتقان ئاق ئاتلىقنى خىرە - شىرە كۆردى ... ھەم ھاياجانلانغان ھالدا: «لەيلى ...» دەپ پىچىرلىدى ... قىز پىچان ئېڭىزلىقىغا كېلىش بىلەن ئاتتىن سەكرەپ چۈشۈپ يۈگۈرگىنىچە بار ئاۋازىدا ۋاقىرىدى:

— كا ... مال ... ل!

يىگىتمۇ چالغىسىنى تاشلاپ قىز تەرەپكە شامالدىك ئۇچتى!

— لەيلى ...!

كامال ۋە لەيلىنىڭ ۋىسالىدىن شادلانغان بۇلۇتلۇق ئاسمانمۇ لەرزىگە كەلدى. قۇم تاغلىرى ئارقىسىدىن قاراسلاپ چاقماق چېقىلدى!

— كا ... مال ...!

— لەيلى ...!

بىر - بىرىگە قۇچاق ئېچىپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقان قىز - يىگىت تۈن باغرىنى تىغىدەك يېرىپ ئۆتكەن كۆكۈچ نۇر ئىلكىدە دەممۇ دەم يۈرۈپ تۇردى! ئۇلار پايانى يوق قۇم دەشتى ئىچىدىكى بىر جۈپ زۇمرەت يېزىلار — «قۇمچاقار» ۋە «ئەلئابد» تا قارار تاپقان ئاجايىپ ۋاقىئە ۋە پاجىئەلەرنىڭ شاھىتلىرى كامال ھەم لەيلىلەر ئىدى! ... گۈلدۈرماما يېنىش - يېنىشلاپ نەرە تارتتى! ... چاقماق دەھشەتلىك چېقىلدى ... بىرگەۋدىگە ئايلىنىپ كەتكەن ئاشىق - مەشۇقلار نۇر زىيا ئىلكىدە مەرمەر ھەيكەلدەك تاۋلاندى! ...

پېقىرمۇ ئوقۇرمەنلىرىنى باشلاپ 1961 - يىللارغا قايتتى. ئۇ ئەمدى تەكلىماكان قەدىمىي قۇملۇقلىرى ئىچىدىكى نەچچە مىڭ يىللىق توغراقلىرىغا، قان يەڭلىغ يۇلغۇنلارغا، سانسىزلىغان قۇم بارخانلىرىغا، دىلكەش دېھقانلارغا ھەمراھ بولغۇسى!! ...

بىرىنچى باب

قۇملۇقتىكى ئۇزۇن يوللار

تاشقارايغۇلۇقى بىپايان قۇملۇق دەشتىگە تىنىپ قالغاندەك، ئەتراپ تىخ ئۆتمىگۈدەك قاراڭغۇ بولۇپ سانسىزلىغان قۇم بارخانلىرىنىڭ چوققىلىرىلا قىزىرىپ كېلىۋاتقان ئاسمان سەھنىسىدە ئېگىز - پەس قەبرىلەردەك ئىزنالىرىنى قالدۇرغانىدى. قۇملۇقلار ئارا ئۆيەر - بۇيەرلەردە چوقچىيىپ تۇرغان توغراق، چاتقاللىشىپ كەتكەن يۇلغۇن، ياۋا قومۇشلار ئارا يىلان باغرى يولدا تۆت ئات قېتىلغان بىر رېزىنكا چاقىلىق ھارۋا تولىمۇ ئاستا كېتىۋاتاتتى. يەرگە چۈشۈۋېلىپ ھەدەپ ۋارقىراۋاتقان ھارۋىكەش بالا قامچىسىنى ئېگىز كۆتۈرەتتى، لېكىن ئورمايتتى. ئالدىدا تىرەجەپ مېڭىۋاتقان ئۈچ يانداق ئات چاقىلىرى يېرىمىغىچە قۇمغا پېتىپ كەتكەن ھارۋىنى كۈچەپ سۈرەيتتى. شۇنداقلا ئىچىگە قېتىلغان ئۈچ ئات بېشىنى تىك تۇتۇپ ئالدىدىكى يولنىڭ «ئەركەك - چىشى» گە زەن سالاتتى. ئۇلار تىك چوقچايغان قۇم دۆڭلۈكلىرى، بارخانلار ئاستىدىكى چوڭقۇر يولدا بولغاچقا، ھارۋىكەش بالىنىڭ ئاتلىرىغا مەدەت بېرىپ ۋارقىرىغان ئاۋازى بىلەن ئۈچ ئاتنىڭ بويىنىدىكى تۈچ قوڭغۇراقنىڭ جاراڭلىشىلا يىراقتىن ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

قېلىپ تەرەپكە قىڭغايدىغان ئاخىرقى يۇلتۇزنىڭ سۇسلىشىشى، كۈنچىقىش ئاسمىنىڭ ئوتقاشتەك قىزىرىپ كېتىشى، ئاي ئورغىنىنىڭ شامدەك ئېرىپ يوقىلىشى بىلەن ھارۋىنىڭ قاپقارا

جالاللىق پەھىرلىك ئەسەرلىرى

سايىسى «قىر» دەرياسىنىڭ قۇملۇق ساھىللىرىغا چىقتى. بۇ سۇسىز دەريا كۆز يەتكۈسىز كەڭ بولۇپ، ئىككى قاسنىقىدىكى «قۇمچاقار» بىلەن «ئەلئابد» يېزىلىرى خۇددى قۇملۇققا يېپىپ قويغان شايبى رومالدىكى ياپىيىشىل چاقناپ تۇرىدۇ. دەريانىڭ قۇملۇق تاراملىرىغا چۈشكەن ئات - ئۇلاغ، ئادەم ئىزلىرى ھاسىل قىلغان چىغىر يوللار ئۆمۈچۈك تورىدەك گىرەلىشىپ ئىككى يېزىنىڭ كەنت - مەھەللىلىرىگە ئېلىپ بارىدۇ. بىراق كەلكۈن پەسلى يىرتقۇچ ھايۋاندىك نەرە تارتىپ كەلگەن قىيان سۇ ئون نەچچە كۈنگىچە قۇمچاقار بىلەن ئەلئابدنى ئايرىۋېتىپ، بىپايان قۇم دېڭىزىغا سىڭىپ، يوقاپ كېتىدۇ.

پەس دەريا ساھىلىدا خۇددى بالىلار ئويۇنچۇقلىرىدەك كۆرۈنگەن ھارۋا ۋە ئاتلارنىڭ قاپقارا سايىلىرى ئاستا - ئاستا ئاچال يولغا يېتىپ كەلدى. ئوڭ تەرەپتىكى يول سۇسىز دەريا ئىچى بىلەن يېزىلىق ھۆكۈمەت ئورۇنلاشقان قۇمچاقارغا ئېلىپ باراتتى. بۇ يوللار ئۆزلىرىگە تونۇش بولۇپ كەتكەچكە، ئاتلار ئىختىيارسىزلا سول تەرەپتىكى يولغا توپۇر - توپۇر قىلىپ قايرىلىشتى. چۈنكى، ئۇلار ئەلئابد يېزىسى «قۇمتام» كەنتىدىكى ئوقۇرىنىڭ ھىدىنى ئالغاندەك قىلاتتى. ھارۋىكەشمۇ ھارۋا شوتىسىغا ئولتۇرغىنىچە قۇلىقىنى تۇتۇپ ناخشىسىنى باشلىۋەتتى. ئۇنىڭ مىسكىن كۆڭۈللىرىنى ئويغا سالغۇدەك ھەسرەتلىك نىدالىرى قىر دەريا ساھىللىرىنى مۇڭغا تولدۇرۇپ، قۇمچاقار ھەم ئەلئابدنىڭ قاراڭغۇ باغلىرىنى سۈكۈتكە چۆمدۈردى!...

كۆز ئېچىپ مەن دۇنياغا تۈرەلگەندە،
كىندىك قېنىم ئاقتى تەكتى ماكانغا.
ئاققىنى قان ئەمەس سىڭگەچكە مېھرىم،
بىپايان قۇملۇق ئوخشار ئانامغا...

جان ئانا، جېنىم ئانا، قۇملۇق دىيار،
قانمىدىم، قانمايمەن باغلاپ سېنى!
مىڭ يىللاپ ياشاتقان توغراقلار كەبى،
قەدىمىنى چىناردەك ياراتتىڭ مېنى!...
ئە... قۇملۇق ئوغلىمەن قۇملۇقتا ئۆسكەن...
يۇلغۇنمەن، توغراقمەن تەكتى ماكانىم...

قان قۇيغاندەك قىزىرىپ كەتكەن كۈنچىقىش تەرەپ ئاستا -
ئاستا ئېرىپ، چۆل ئاسمىنى سۈزۈك سارغۇچ ۋە بىنەپشەرەڭ
تاۋلىنىشقا باشلىدى. يىراقتىن ئاڭلىنىۋاتقان قوڭغۇراقنىڭ
ئاجىز جىرىڭلىشى، مۇڭلۇق ناخشا ئاۋازىنىڭ بارا - بارا
سۈسلىشىشى بىلەن تەڭ ھاردۇق يەتكەن ئاتلار ۋە غىچىرىلىغان
ھارۋىنىڭ قارىسى كەنتىنىڭ قۇملۇق يوللىرىدا غايىب بولدى. تاڭ
يورۇپ كېلىۋاتاتتى. نەرسىلەرنىڭ روشەن بولمىغان ئىزنالىرى
ئەمدىلىكتە ئايدىلەڭ كۆرۈنۈشكە باشلىدى. بولۇپمۇ ئەلئابد يېزا
قۇمىتام كەنتى گويىا پايانسىز كۈل رەڭ قۇم دېڭىزىدا لەيلەپ
كېلىۋاتقان يېشىل گىلەمدەك ئايان بولماقتا ئىدى. جىگدە،
سۆگەت، توغراق، تېرەكلەر قاپلىغان قۇم توپىلىق كوچىلار،
شورتاملاردىن يوللارغا ئېڭىشىپ تۇرغان ئالا بۆرەك ئۆرۈكلەر،
تال بوستانلىق قورۇلار، ياڭاقلىقلار، شاخ - شۇمبىلار بىلەن
ئاھادا قىلىنغان باغلار، پاخال ساتمىلار، تەتۈر سۆگەتلەر
تېگىدىكى پىنھان تۈگمەنلەر... قاراڭغۇ قازانقلاردىكى
جۇۋازخانلار... ئۆگزىلەرگە تىكلەنگەن كەپتەر پەغەزلىرى...
باراڭلارغا يامىشىپ كەتكەن كاۋا، قاپاق پىلەكلىرى، چىرىگەن
پاسار، قوي قىغىلىرى گۈپۈلدەپ پۇراپ تۇرغان تاختا - تاختا
قوناقلىق، كېۋەزلىك، بۇغداي ئېتىزلىرى... مەھەللىگە ئېلىپ
بارىدىغان پاكار كۇمىلاچ تاملار... ھەتتا ئۆگزە قىرلىرىغا
قونۇۋېلىپ سۆيۈشۈۋاتقان كەپتەرلەر، جۈپ تالىشىپ

چاللىق پەھىلەم ئىسىملىرى

جاۋىلدىشىۋاتقان قۇشقاچلار ۰۰۰ سەھەر قۇياشنىڭ قىزغۇچ نۇرىدا تېخىمۇ جانلىنىپ، ھاياتلىقنىڭ غوۋاغا تولغان يەنە بىر كۈنىنى كۈتۈۋالماقتا ئىدى! كەنت ئىچىدىن ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى، توخۇلارنىڭ چېلاشلىرى، ئېشەكلەرنىڭ ھاڭراشلىرى ئاڭلىنىپ تۇراتتى. قېرى مەزىنىنىڭ خىرقىراق ئەمما مۇڭلۇق توۋلىغان ئەزىنى قۇمتام كەنتىنىڭ قۇملۇق مەھەللىلىرى، قاراڭغۇ باغلىرى، ۋادەكلىك ئۆيلىرى ئۈستىدىن زەئىپ ئاڭلىنىپ مىسكىن كۆڭۈللەرنى ئويغا سالاتتى...

ئەلئابدالىقلار: «ئەلئابد ئالتۇن ئۈزۈكلەر، ئۇنىڭ زۇمرەت كۆزى قۇمتام كەنتىدۇر» دېگەن قوشاقلارنى بىكارغا ئوقۇمىغان. دەرۋەقە قۇمتام تەكلىماكان ئىچىدىكى چوڭ كەنت بولۇپ، يەرلىرى قۇرۇق قوزۇقنى قېقىپ قويسا، كۆكلەپ كەتكۈدەك مۇنبەت ئىدى! ۰۰۰ تەقدىرى ئەزەلنىڭ كارامەتلىرىگە ئادەمنىڭ ئەقلى لال بولىدىكەن. باھاردىكى مۇز تاغلار ئەگىزلىرىنىڭ يامراپ كېلىشى ۋە كەلكۈن پەسلىدىكى لاي - لاتقا سۇلارنىڭ ساخاۋىتى بىلەن قۇمتام كەنتىنىڭ يىلدا ئىككى قېتىم ئۆسۈرلۈقىغا قانغانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ئېتىز - ئېرىقلىرى سۇ بىلەن يىغلاپ كۆرۈشكۈدەك بولۇشاتتى. تېخى قۇم دەشتىنىڭ تونۇردەك قىزىپ كېتىشى زىرائەت، يەل - يېمىش، دەل - دەرەخ، گۈل - گىياھلارنى سولاشتۇرۇپ، ئەجەل گىردابغا ئېلىپ كېلەتتى. بىراق كېچىسى بىردىنلا پەسلەپ كەتكەن سوغۇق، سالقىندا قىزىق قۇمدىن كۆتۈرۈلگەن ئوت ئىسسىق شەبنەمگە ئايلىنىپ ھەممە مەۋجۇداتنى «زەمەم» سۈيى بىلەن قاندۇراتتى. شۇڭا ھەر سەھەر ھەممە - ھەممە جانلىقلار جانلىنىپ، ھاياتلىققا ئۈمىد بىلەن باقاتتى...

قۇمتام كەنتى باھار، ياز، كۈز - ئۈچ پەسىل ئاپتاپنىڭ نەشتەردەك قالدالغان ھارارەت قۇۋۋىتىگە تويۇنغاچقىمۇ يەل - يېمىشلىرى شىرىلىق، قىز - چوكانلىرى ئۈز ھەم شۇللۇق،

ئادەملىرى بەستلىك ۋە كۈچتۈڭگۈر ئىدى. قۇم تاغلىرى، قۇم دۆڭلۈكلىرى، قۇم بارخانلىرى، ئۆركەش - ئۆركەش غوللار، قاپتاللار تېرىلغۇ يەرلەرنى قورشاپ تۇراتتى. قۇمتاملىقلار قۇم ئېقىنلىرىغا يۇلغۇن قاشار، پاخال، قومۇش چىتەنلىرى، شاخ - شۇمبىلاردا توسمىلارنى قۇرۇپ تېرىلغۇ يەرلىرىنى قۇم ئاپتىدىن قوغدايتتى. ھەتتا يېكەن، ياۋا قومۇشلارنى ئورۇپ كېلىپ، قۇملۇق يانباغرىلارغا چاقماق شەكىلدە پاتۇرۇپ چىقاتتى. شۇنداقتىمۇ قۇم چۆللۈكىنىڭ تىنىمىسىز شامىلى، رەھىمسىز بورانلىرى ئېتىز، ئورمان، باغلارنى قۇملارغا كۆمۈۋېتەتتى. بۇنداق مەزگىلىسىز ئاپەتلەرگە كۆنۈك دېھقانلار بىرنەچچە كۈنلەرگىچە قۇم يۆتكەش بىلەن ئالدىراش بولۇپ كېتەتتى.

سۇسىز «قىر» دەرياسى ئايرىپ تۇرغان قۇمچاقار ۋە ئەلئاباد يېزىلىرى قاتناشنىڭ قۇلايسىزلىقىدىن ھۆكۈمەت نەزىرىدىن خېلىلا چەتتە ياشايتتى. يېزا ئىگىلىكى، قوشۇمچە كىرىم، چارۋىچىلىق، ھەر خىل باج، سۇ قۇرۇلۇشى ... دېگەندەك پىلانلارنى سۈيىلەپ كېلىدىغان تەكشۈرگۈچىلەرمۇ يوق ئىدى. شۇڭا تۈرلۈك ۋەزىپە، بېسىملاردىن خالىي بولغان يەرلىك كادىرلار ئۆز بەگ، ئۆز خان بولۇۋېلىپ، بىلگىنىنى قىلىشاتتى. يۇقىرىدىن تېلېفون ئارقىلىق قىلىنغان بۇيرۇق، يوليۇرۇقلارنىڭ بەزىلىرى قىسمەن ئىجرا قىلىنىپ «باراڭ» كۆرسەتسىمۇ، كۆپلىرى «ماقۇل» بىلەن چەكلىنىپ قالاتتى.

تەكلىماكان باغرىدىكى قۇمچاقار ۋە ئەلئابادتىن ئىبارەت بۇ بىر جۈپ مەرۋايىت بۇغداي، قوناق، ئارپا، ياغلىق دان، قۇرۇق يەل - يېمىشنىڭ ماكانى بولۇپلا قالماي، ئاپتاپ ھارارىتىدا تاۋلانغان قۇمساڭغۇ يەرلەردە كېۋەز دېھقانلارنىڭ كۆڭلى تىنغۇدەك ھوسۇل بېرەتتى. تۇغۇلۇپلا شور يالىغان كەتمەن قۇيرۇق قويلىرىنىڭ گۆشى ئۆزگىچە لەززەتلىك بولۇپ قالماي،

چالالىرى پەھىرام ئىسىملىرى

ئۇنىڭ يۇڭى گىلەمنىڭ سەرخىل ماتېرىيالى ھېسابلىناتتى. بۇ يەرلەردىكى جاڭگال، چاتقاللىق، توغراق ئورمانلىقلىرى، يۇلغۇنلۇقلاردا قىممەت باھالىق تىۋىتلىق ئۆچكىلەر بېقىلاتتى. بولۇپمۇ ئاق قاشتىشىدەك نان جىگدىسى، سارغۇچ يېمىش جىگدىسى، توخۇ، كەپتەرلەرگە دان، ماللارغا يەم، ئادەملەرگە شەربەت بولىدىغان قىپقىزىل قاغا جىگدىلىرى ھەم ھىدى دىماغلارنى يارىدىغان تونۇر كاۋىلىرى قۇملۇقنىڭ ئۆزگىچە خاسىيەتلىك نېمىتى ئىدى! قىسقىسى قۇمچاقار ۋە ئەلئابدانى ياراتقان ئىگىسى كۆز تەگمىسۇن ئۈچۈنلا، تىلىسىم قۇم دەشتى ئىچىگە ئاپىرىدە قىلغاندەك قىلاتتى! ... ئەجەبا تەڭرى رىزىقىنى كەڭ ياراتقان، ئەۋلىيا - ماشايىخلارنىڭ نەزىرى چۈشكەن مۇشۇنداق مۇبارەك يۇرتنىڭ دېھقانلىرى نېمە ئۈچۈن بىر نېنى ئىككى بولماي، چاپىنى تىزىدىن ئاشماي نامراتلىق ئىچىدە ئۆتىدىغاندۇ؟ بىراق يېزا، كەنت كادىرلىرى بولىدىغان مالدەك ئەتىلىك، يۈزلىرى مايلىق ناندەك پاقىراپ تۇرغان، ھويلا - ئارامى ئازادە، ئات - ھارۋىلىرى تاراق - تۇرۇق، توخۇ - تۇمانلىرى قا - قاقلىشىپ، ئېغىللىرىدا ماللىرى بەخمىرمان كۆشەپ، ئوت يالماۋاتقان! ... ئەلھەزەر، مۇشۇ ئىنساپسىزلارنىڭ ھۆكۈمەت نەزىرىدىن ساقىت ھالدا، دېھقانلارنىڭ ئەجىر - ئېھسانلىرىغا قارا كۆڭۈللۈك قىلىۋاتقانلىقى ئېنىقلا تۇرمامدۇ! ...

كۈن نەيزە بويى كۆتۈرۈلگەندە تۆت ئات قېتىلغان رېزىنكا چاقلىق ھارۋا جىگدە، سۆگەت، توغراقلار قاپلاپ كەتكەن بۈك - باراقسانلىق قۇمتام كەنتى ئىچىگە كىرىپ كەلدى. قۇملۇقتا ئۆسكەن توغراقتەك سىن - سىپاتى قاملاشقان، ئېگىز بوي، تەمبەل، كۆكرەكلىرى كەڭ، قىزىل يۈزلۈك، ئاق مانا يەكتىكى ئۈستىدىن قارا پوتا باغلىغان ھارۋىكەش كامال قۇمتام كەنتى تەشكىلى ئورۇنلاشقان ئۇزۇن، توپىلىق كۈچىغا قايرىلىشى بىلەن ھارۋىدىن سەكرەپ چۈشۈۋالدى. كەنت تەشكىلىنىڭ سىرلانمىغان

چوڭ ئاق دەرۋازىسى يىراقتىنلا ھەۋەتلىك قەد كېرىپ تۇراتتى. ئۇنىڭدىن 40 قەدەم ئارىلىقىدا يەنە بىر دەرۋازا بولۇپ ئۇ كەنت تەشكىلىنىڭ يان قورۇسى ئىدى، بۇ قورۇدا ئاشلىق ئامبىرى، يۇڭ، تىۋىت، پاختا، گىلەم، تاغار، خۇرجۇن قاتارلىق قوشۇمچە كىرىم ماللىرى ساقلىنىدىغان مەنقۇلات ئامبىرى، كەنت ئامانلىقىنى ساقلايدىغان مېنىڭ^① لارنىڭ ياتاقلىرى جايلاشقان ئىدى ھەم تاغار، خۇرجۇن، پالاس، گىلەم توقۇيدىغان خالۋاپخانمۇ مۇشۇ قورۇدا تۇراتتى.

ھارۋىكەش كامال يانداق ئاتلارنىڭ بېشىدا قامچا ئوينىتىپ كەنت تەشكىلىنىڭ چوڭ قورۇسىغا كىرىپ كەلدى. چىلە، كۈكۈن پۇراپ تۇرغان بۇ ھويلىنىڭ ئۈيەر - بۈيەرلىرىدە ئەبجەق ھارۋا شوتىسى، كونا شامال ساندۇقى، تۇلۇق ئورنىدا ئىشلىتىدىغان ۋال، چىشلىرى سۇنغان تىرنا، چاق قازىنى دېگەندەك نەرسىلەر قالايمىقان تاشلىنىپ ياتاتتى. ئۇدۇلدىكى توپا چىراي تال شۇڭلىرى، سولاشقان كاۋا پېلەكلىرى ساڭگىلىشىپ تۇرغان تال بوستان بارىڭى ئاستىدىن ئاقارتىلمىغان ئاددىي، پاكار ئۆيلەر كۆرۈنۈپ تۇراتتى. قىڭغىر - قىيسىق دېرىزىلىرى ھويلىغا قاراپ تۇرغان بۇ كۆرۈمىسىز بىر يۈرۈش ئۆيلەر ئىشخانا، مەجلىسخانا، مېنىڭ باشقۇرۇش بۆلۈمى قاتارلىق ھەر خىل كەسپىي خىزمەت ئىشخانىلىرى ئورۇنلاشقان كەنت ئىش باشقۇرۇش بىناسى. دەرۋازىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە ئۈستىگە پىچان، زىغىر پالىڭى بېسىلغان لاپاسلىق مال ئېغىلى بولۇپ، بىرنەچچە ئات - كالىلار ئېگىز ئوقۇرلارغا بويۇنداپ ئوت يەۋاتاتتى. سول تەرەپتە بولسا قورۇدىكى ئاشلىق ئامبار ئارقىسىغا يانداپ سېلىنغان كاتەكتەك كىچىك ئۆيلەردە، مال باققۇچى ئەخمەت گاچا، مېنىڭلار يېتىپ قوپاتتى. بەزىلىرىدە يەم - خەشەك ۋە بۇزۇلغان، سۇنغان

① مېنىڭ — خەلق ئەسكىرى، ئەينى يىللاردا، بۇ ئاتالغۇ ئومۇملىشىپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئەينەن قوللاندىق.

جالالەن پەھلام ئىسەرلىرى

دېھقانچىلىق سايمانلىرى بار ئىدى. ئۆگزىلىرىدە قارىداپ كەتكەن كونا پاسار، قۇرۇغان شاخ - شۇمىلار دۆۋىلىنىپ تۇرغان بۇ ئۆيلەرنىڭ ئارىلىقىدىكى قوش قاناتلىق كىچىك ئەگۈندىن يان قورۇغا چىققىلى بولاتتى.

ھارۋىكەش كامال ھارۋىسىنى ھويلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا توختىتىپ ئەتراپىغا بويۇنداپ قارىدى. يان قورۇنىڭ ئۆگزىسىدە ئىككى مىنىڭ ئۇزۇن كالتىكىنى تۇتقان ھالدا قاراۋۇللۇقتا تۇراتتى. بۇ ئەسنادا قازناق ئۆيلەرنىڭ بىرسىدىن غەلىۋىردە قوناق، ئارپا كۆتۈرۈپ چىققان ئەخمەت گاجا ئىشىككە قارا قۇلۇپىنى سالغاندىن كېيىن ئۆزىنى ساقلاپ تۇرغان كامالنى كۆرۈپ، چىرايى ۋىلىلىدە ئېچىلدى، ئەخمەت قىرىق ياشلارنىڭ چامىسىنى ئالغان تىلىسز مال باقار ئىدى. ئۇ ئوتتۇرا بويلۇق، جۇغى چىرايلىق ئادەم بولۇپ، ئاندا - مۇندا ئاق ئارىلاشقان قاپقارا قىرغىم بۇرۇتى ئىككى جاۋىغىدىن ساقىغان ئىككى تامچە سىياھتەك، تۆۋەن كالىپۇكى ئاستىدىكى ئىنچىكە داققىلىمۇ خۇددى تاڭشىرچىنىڭ چويلىسىدىن تامغان شىرنەدەك ئېقىپ چۈشۈپ، پەس ئەمما بۇجغۇر كەكە ساقىلىغا قوشۇلۇپ كەتكەن ئىدى. دېمىسىمۇ ئەخمەتنىڭ ساقال - بۇرۇتى ئۆزىگە شۇنچىلىك سىڭىشىپ ياراشقانكى، خۇددى ئاق خەسە ئۈستىگە قارا رەڭ تۆكۈلگەندەك ئۇنىڭ ساددا، سەمىمىي چىرايىنى ئاپتاپتەك ئېچىپ تۇراتتى. ئەخمەت تىلىسز بولغىنى بىلەن قۇلىقى ئاڭلايتتى. شۇڭا باشقىلارنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى، ئاۋازىدىن، ئېغىز ھەرىكىتىدىن ۋە ئىما - ئىشارىلىرىدىن دەرھاللا بىلىۋالاتتى.

— ئەخمەت ئاكا، ئاتلارنى سەن چىقىرىۋەتكىنە، — دېدى كامال گەپ بىلەن تەڭ ئىشارە قىلىپ، — بېشىم قاتتىق ئاغرىپ كېتىۋاتىدۇ. ئۆيگە بېرىپ بىردەم ئۇخلىۋالاي.

— ھە ... ھە ... ئەھ — ئەھ ... بە ... بە ... ئۇقا ... —